

Aanwinsten Kunstcommissie 2018

DeNederlandscheBank

EUROSYSTEEM

Samenstelling: Kunstcommissie van De Nederlandsche Bank
Tekst en coördinatie: Margot Selders
Fotografie: Gert Jan van Rooij en Courtesy of the artists and galleries
Omslag: Cristina Lucas, *Monochrome (Red)*, 2016 (detail)
Productie: FMA – Mediasupport & Logistiek

Januari 2019

Voorwoord

De collectie van DNB is divers. Men kan spreken van een eclectische verzameling. Voor iedereen in de organisatie is er wel een werk dat aanspreekt. De collectie rouleert ook. Elke collega kan voor maximaal drie jaar een kunstwerk lenen voor zijn of haar werkplek. Dat maakt de kunst zichtbaar in de organisatie. Het is uniek dat DNB haar collectie op deze manier aan al haar medewerkers beschikbaar kan stellen.

3

De Kunstcommissie beschouwt de verzameling hedendaagse kunst van DNB als een dynamische collectie. Jaarlijks stoot zij kunstwerken af die niet meer in de collectie passen. Tegelijkertijd verzamelt zij werken die een kwalitatieve aanvulling zijn en voor verdieping zorgen. Om dit te kunnen doen, bezoekt de Kunstcommissie galleries, tentoonstellingen en kunstbeurzen. De aandacht gaat uit naar opkomend jong talent terwijl er tegelijk ook werk gekocht wordt van bekendere namen en kunstenaars die al in de collectie vertegenwoordigd zijn. Van deze laatste groep ontstaan in de loop der jaren clusters van meerdere werken die inzicht geven in hun ontwikkeling.

Liet Heringa en Maarten van Kalsbeek hebben een serie nieuwe werken gemaakt die zijn geïnspireerd op het Hollandse landschap. Deze werden onlangs getoond in combinatie met Hollandse 17^e eeuwse meesters. De Spaanse Cristina Lucas heeft in haar nieuwe werk de betekenis van de kleur van bedrijfslogo's blootgelegd. Ter gelegenheid van het 200-jarig jubileum van DNB in 2014 bezocht zij de goudkluis en maakte naar aanleiding daarvan een kunstwerk.

4

Oude bekenden van wie nieuw werk is aangekocht, zijn Tim Ayres, Marcel van Eeden, Michael Raedecker, en Sander Breure & Witte van Hulzen. Nieuwe namen in de collectie zijn onder meer het kunstenaarsduo Albarrán Cabrera, Dana Lixenberg en Marc Desgrandchamps. De aankoop van één schilderij van laatstgenoemde duurde bijna vier jaar. De Kunstcommissie gaat niet over een nacht ijs.

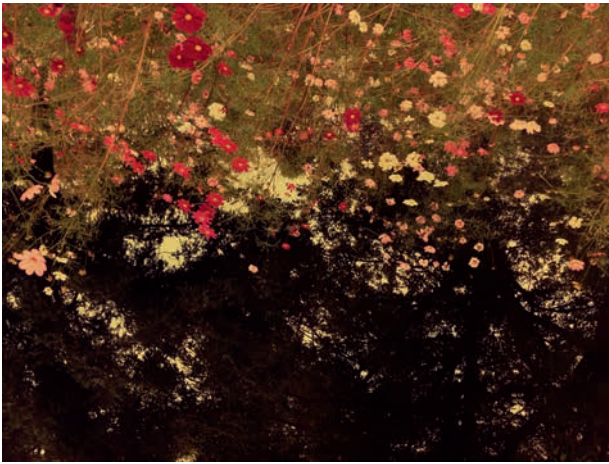
Alexander Strengers
Voorzitter Kunstcommissie

Aanwinsten 2018

Auteur	Titel	Pagina
Albarrán Cabrera	<i>The Mouth of Krishna #532</i>	6
	<i>The Mouth of Krishna #538</i>	
Tim Ayres	<i>Grace</i>	8
	<i>A beautiful thud</i>	
Sander Breure & Witte van Hulzen	<i>Christine</i>	10
Marc Desgrandchamps	<i>zonder titel</i>	12
Marcel van Eeden	<i>zonder titel (3x)</i>	14
Bernard Heesen	<i>Vette filigraanvaas</i>	16
Heringa/Van Kalsbeek	<i>Tomorrow I was born</i>	18
Anouk Kruithof	<i>Ice Cry Baby</i>	20
Dana Lixenberg	<i>Kamaal "Q-tip" Fareed, Ali Shaheed</i>	22
	<i>Muhammad & Malik</i>	
Cristina Lucas	<i>Monochrome (Red)</i>	24
	<i>True Truths 7</i>	
Margriet Luyten	<i>Nur wer die Sehnsucht kennt (Goethe - Weimar)</i>	26
	<i>In alle Wipfeln ist Ruh (Goethe – Weimar)</i>	
Douglas Mandry	<i>Unseen Sights, Roc Surface II</i>	28
Matthew Monahan	<i>Triad/Triage</i>	30
Antonis Pittas	<i>Abstand</i>	32
Michael Raedecker	<i>demo (psywar)</i>	34
Fernando Sánchez Castillo	<i>Triumph (Woman on Lion)</i>	36
Daniela Schwabe	<i>E</i>	38
Daniel van Straalen	<i>Who's who 3.2</i>	40
Anouk van Zwieten	<i>zonder titel</i>	42

Albarrán Cabrera

6

The Mouth of Krishna #532, 2016, Pigment op Japans papier en bladgoud, 18 x 24 cm

The Mouth of Krishna #538, 2016, Pigment op Japans papier en bladgoud, 18 x 24 cm

Het kunstenaarsduo **Angel Albarrán** (Barcelona, Spanje, 1969) en **Anna Cabrera** (Sevilla, Spanje, 1969) is onmiskenbaar beïnvloed door hun reizen naar Japan, zowel op esthetisch vlak als in de wijze waarop zij omgaan met techniek. Angel Albarrán ontwikkelde zich tot specialist op het gebied van kleur in de fotografie. Anna Cabrera behaalde haar bachelor of Arts in 1992 en specialiseerde zich in print technieken.

De rode draad door hun werk is de vraag hoe beelden bij een individu het geheugen aan het werk zetten, afhankelijk van zijn of haar sociale en culturele achtergrond en persoonlijke ervaringen. De kunstenaars spelen met onze overtuiging dat een foto altijd een afspiegeling is van de zichtbare werkelijkheid; maar in feite is er altijd een verschil tussen de werkelijkheid en onze perceptie van de werkelijkheid. Fotografie is wat dat betreft minder betrouwbaar als gedacht. Toch kan ze ons wel helpen om te 'zien' wat er eigenlijk onzichtbaar is.

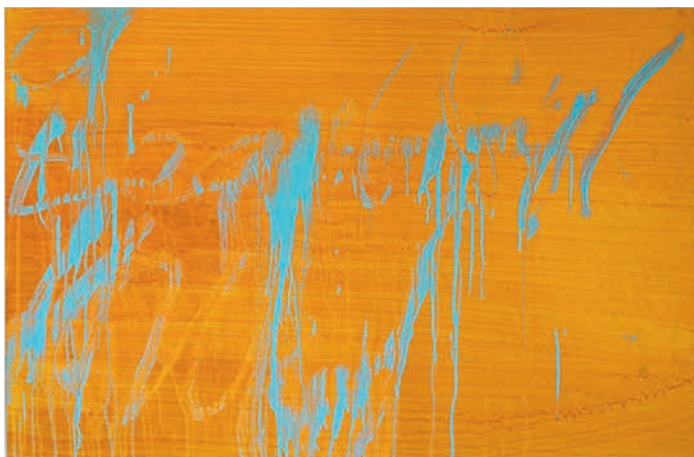
Het duo maakt gebruik van klassieke, ambachtelijke printmethodes. Soms ontwikkelen zij die zelf zoals bij door hen gebruikte pigment prints op bladgoud. Die techniek resulteert in poëtische en sensuele beelden.

Tim Ayres

8

Grace, 2017, Acrylverf op papier, 60 x 90 cm

A beautiful thud, 2017, Acrylverf op papier, 60 x 90 cm

Tim Ayres (Hastings, Verenigd Koninkrijk, 1965) werd opgeleid als kunstenaar aan het Loughborough College of Art en de Chelsea School of Art in Londen. Van 1989 tot 1991 deed hij een residency aan de Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam.

Kenmerkend voor het werk van Ayres zijn de korte tekstfragmenten met een poëtische lading. Hij zoekt daarbij inspiratie in boeken, films, songteksten en dagelijkse gesprekken. Tot voor kort maakte hij de kunstwerken met typografische teksten. Typerend waren de strakke letters op grote panelen.

Tegenwoordig werkt hij meer kalligrafisch. Hij schildert de titels van de werken op een kleurrijke ondergrond. Het gaat Ayres om het timbre van de woorden en de weergave daarvan op het werk. Dankzij het gebruik van de verschillende letters in combinatie met warme kleuren straalt elk werk een harmonieuze stemming uit.

Sander Breure & Witte van Hulzen

10

Christine, 2017, Gemengde techniek, 170 x 55 x 50 cm

Sander Breure (Leiderdorp, 1985) en **Witte van Hulzen** (Bolsward, 1984) zijn bekend geworden met hun videoproducties en performances, maar zij maken ook sculpturen en installaties, foto's en tekeningen. Van Hulzen heeft de opleiding Beeldende Kunst gevolgd aan de ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten in Arnhem. Breure studeerde Filosofie en Literatuur aan de Universiteit van Leiden en Compositie aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Beiden waren in 2016 en 2017 als Artist in residence verbonden aan de Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam.

Het uitgangspunt voor hun sculptuur *Christine* is het idee dat mensen altijd een rol spelen, afhankelijk van de situatie waarin ze zich bevinden. Al deze rollen hebben hun eigen karakteristieken, attributen en 'body language'. Breure en Van Hulzen vertalen dit uitgangspunt in levensgrote sculpturen van mensen – onbekenden en bekenden – die zij dagelijks om zich heen zien. De beelden bestaan uit losse onderdelen die in principe uitwisselbaar zijn. Dit benadrukt dat identiteit een kwestie is, of zou kunnen zijn, van constructie. Voor *Christine* stond de vriendin van een van de kunstenaars model.

Marc Desgrandchamps

12

Z.t., 2017, Olieverf op doek, 162 x 114 cm

Marc Desgrandchamps (Sallanches, Frankrijk, 1960)
studeerde aan L'École des beaux arts in Parijs (1978-1981).

Desgrandchamps is een schilder pur sang. Bijzonder in zijn schilderijen is de suggestie van vloeibaarheid en beweging die wordt opgeroepen door het gebruik van dunne lagen transparante verf. Meestal zijn het landschappen die hij schildert, vaak in combinatie van zee en land, waarin mensfiguren acteren. Hoewel er vaak figuren aanwezig zijn op het doek, ademt het een sfeer van eenzaamheid en afwezigheid. Terwijl als er geen figuren aanwezig zijn het juist weer de aanwezigheid van de mens in de directe nabijheid ademt. Bijvoorbeeld door de schijnbaar achteloos achtergelaten attributen in beeld. Het uitgangspunt van het werk van Desgrandchamps is vaak een snapshot van een situatie die zich voordoet.

Marcel van Eeden

14

Marcel van Eeden (Leidschendam, 1965) studeerde aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag (1989-1993).

Z.t., 2017, Potlood op papier, 27 x 27 cm

Van Eeden laat zich inspireren door foto's en afbeeldingen uit oude boeken en tijdschriften. Hij gebruikt de foto's als uitgangspunt om zijn eigen verhaal te creëren. Hij voegt nooit iets toe, maar laat eerder elementen weg. De artistieke kwaliteit van de foto's die hij gebruikt, hoeft van hem niet hoog te zijn. Over professionele foto's zegt hij: "Die zijn af, daar kan ik niets meer mee."

Van Eeden gebruikt vaak slechts één zwarte stift en enkele zwarte potloden. Hij bouwt een tekening op uit vlakken van licht tot donker, maar echt harde, getekende lijnen ontbreken. De toon aan de randen van zijn tekeningen is vaak donkerder. Hierdoor wordt de blik van de kijker naar binnen – naar het licht – gezogen.

Recent is Van Eeden een andere weg ingeslagen. Hij blijft werken met potlood op papier maar naast het zwart hanteert hij nu potloden in alle kleuren van de regenboog. Karakteristiek voor zijn recente werken is de verscheidenheid aan bijzonder felle kleuren – de levenslust spat er van af.

Z.t., 2018, Potlood op papier, 28 x 38 cm

Z.t., 2018, Potlood op papier, 19 x 28 cm

Bernard Heesen

16

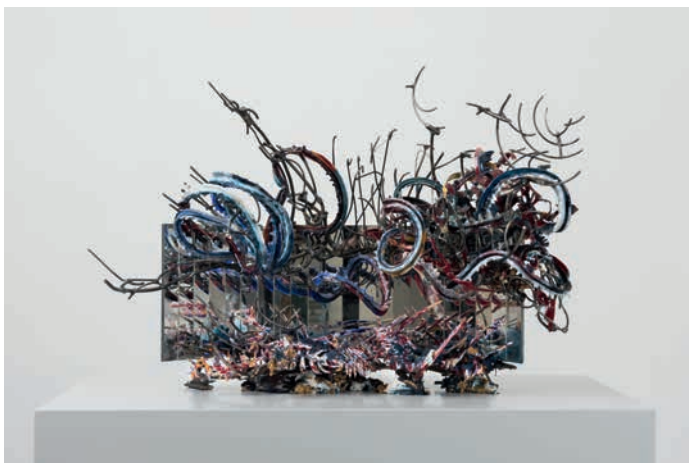
Vette filigraanvaas, 2018, Geblazen glas, 30 x 31 x 30 cm

Bernard Heesen (Leerdam, 1958) studeerde Architectuur aan de Technische Hogeschool van Delft (1977-1984). Na zijn afstuderen is hij aan het werk gegaan in het bedrijf van zijn vader: glasblazerij De Oude Horn in Acquoy bij Leerdam.

Heesen is de meester van het glasblazen: niet alleen ontwerpt hij glazen objecten, hij blaast ze ook zelf. Hij doet dat ook voor andere kunstenaars. Het proces van glasblazen is voor hem belangrijker dan het eindresultaat. Hij is gefascineerd door traditionele technieken, maar tegelijkertijd experimenteert hij graag met de grenzen van het materiaal. De titel van dit glaswerk verwijst naar het fijne draadwerk van edelmetaal dat vroeger veel werd gebruikt als decoratie. Heesen heeft er een 'vette' variant van gemaakt.

Heringa/Van Kalsbeek

18

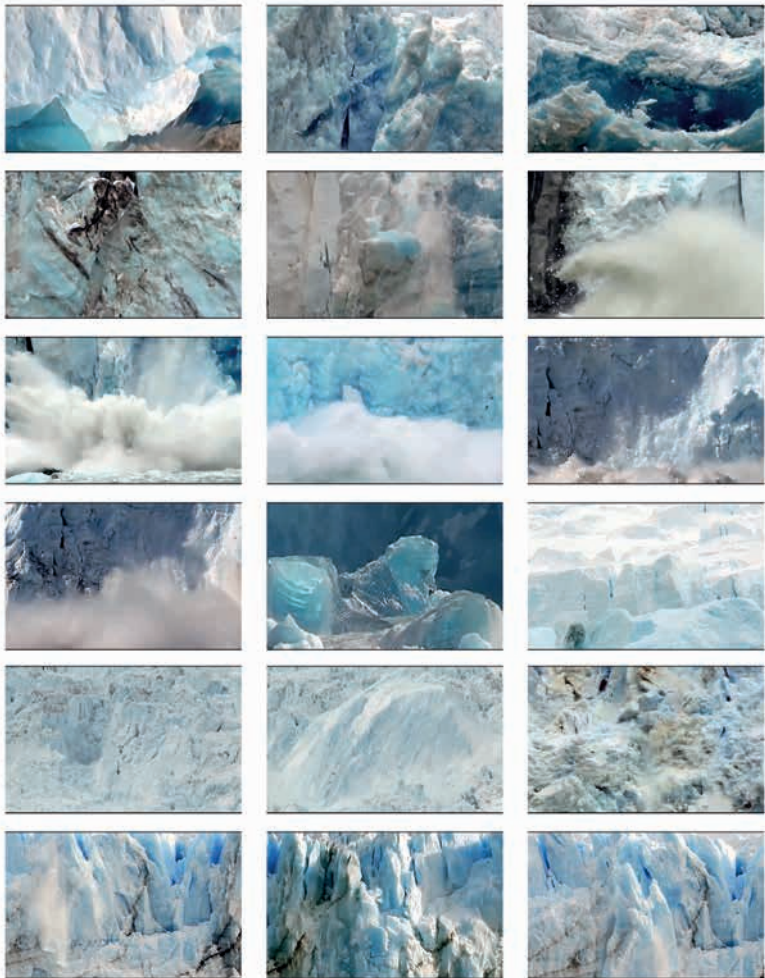
Tomorrow I was born, 2018, Staal, hout, glas, hars, textiel en verf,
53 x 53 x 39 cm

Liet Heringa ('s-Hertogenbosch, 1966) en **Maarten van Kalsbeek** (Oegstgeest, 1962) hebben elkaar ontmoet op de Gerrit Rietveld Academie. Sinds 1998 werken zij samen onder de naam Heringa/Van Kalsbeek.

De kunstenaars spelen met de klassieke opvattingen over beeldhouwkunst en zetten daarmee haar grenzen op scherp. Hun sculpturen zijn registraties van gestolde beweging met een overdaad aan materialen, richtingen en kleuren. Het uitgangspunt voor *Tomorrow I was born* zijn de donkere wolkenluchten van het Hollandse landschap, die we zo vaak zien op schilderijen uit de 17^e eeuw. Hier geen liefelijk blauw, maar dreigende wolken in vaak donkere en sombere tinten. De bewegingen van de wolken zijn terug te zien in de spiegelwand. Het geheel roept de associatie op met een podium met een front- en backstage.

Anouk Kruithof

20

Ice Cry Baby, 2017, Video, 24 min

Anouk Kruihof (Dordrecht, 1981) volgde haar opleiding aan de Academie voor Kunst en Vormgeving St. Joost in Breda. Daar behaalde zij in 2003 haar diploma in de richting Fotografie.

Kruihof is een kunstenaar die graag experimenteert. Ze speurt het internet af naar aantrekkelijke maar tegelijk ook misleidende beelden. Ze erkent dat we tegenwoordig zoveel beelden consumeren dat wij ons niet meer bewust zijn van wat we nu eigenlijk echt zien en wat beelden werkelijk betekenen.

De video-installatie *Ice Cry Baby* bestaat uit een compilatie van YouTube-filmpjes van afbrokkelende en smeltende gletsjers. Deze verbeelden voor Kruihof de gevolgen van de opwarming van de aarde. Met de compilatie wil Kruihof laten zien hoe beelden van de voor de aarde mogelijk desastreuze veranderingen in de natuur getransformeerd worden tot spectaculaire beelden waar wij zonder nadenken naar kijken en die wij graag delen met anderen. Zij stelt deze onverschilligheid aan de kaak. Met het afbrokkelende ijs in de video symboliseert Kruihof hoe zeer de relatie tussen mens en natuur uit balans is geraakt en daarmee ook ons collectieve morele verval. De kreten die op de achtergrond klinken onderstrepen het thema.

Dana Lixenberg

22

Kamaal "Q-Tip" Fareed, Ali Shaheed Muhammad & Malik "Phife" Taylor (Tribe Called Quest) 1997, 2018, Pigment print op dibond, 162 x 128 cm

Dana Lixenberg (Amsterdam, 1964) studeerde fotografie aan het London College of Printing (1984-1986) en aan de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam (1987-1989).

Deze foto laat de leden van de voormalige hiphop groep *A Tribe Called Quest* zien. De groep bestond tussen 1990 en 1998, en had een comeback in 2016. Lixenberg fotografeert analoog en ziet de camera als een verlengstuk van zichzelf. Fotografie lijkt bij Lixenberg te gaan over kijken, observeren en afdrucken op het juiste moment. Het bijzondere talent van de fotografe is dat zij in haar beelden de essentie van het menselijke bloot kan leggen: niet het imago, maar het pure van de persoon op het moment dat deze zijn of haar masker laat vallen.

Cristina Lucas

24

Cristina Lucas (Jaen, Spanje, 1973) begon haar studie aan de Universidad Complutense in Madrid en studeerde in 2000 af als Master Fine Arts aan de University of California. Zij deed een residency bij de Rijksakademie van Beeldende kunsten in Amsterdam (2006-2007).

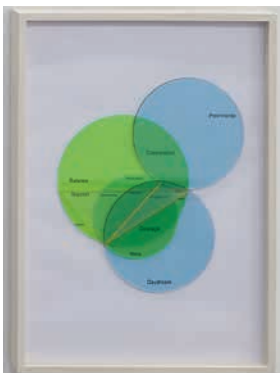

Monochrome (Red), 2016-2017, Digitale print op methacrylaat, 200 x 150 cm

Cristina Lucas baseerde haar serie Monochromes op de kleurenleer van Isaac Newton. Aan diens 17^e-eeuwse lichtspectrum voegde zij de kleuren grijs, bruin en zwart hieraan toe. Daarnaast gebruikte Lucas de ideeën van de vroeg 20^e-eeuwse kunstenaar Wassily Kandinsky die de overtuiging had dat iedere kleur een eigen taal spreekt en een eigen ervaring achterlaat.

Monochrome (red) is opgebouwd uit meerdere lagen perspex waarop in verschillende tintenrood de logo's van bedrijven van over de hele wereld zijn gedrukt. Het is letterlijk en figuurlijk een gelaagd werk. De originele kleuren van deze logo's zijn door de bedrijven gekozen om een specifieke bedrijfsidentiteit uit te stralen en ook om specifieke gevoelens op te wekken. De roodtinten die Lucas in haar werk gebruikt stralen energie en dynamiek uit.

De serie *TrueTruths* zijn 'oefeningen' met geometrische vormen, gebaseerd op meetkundige axioma's, waarbij de interpretatie van het beeld wordt gestuurd door begrippen die verwijzen naar emoties en attitudes zoals beschreven in theorieën uit de psychologie.

True Truths 7, 2018, Plexiglas en prints op papier, 70 x 50 cm

Margriet Luyten

26

Margriet Luyten (Venlo, 1952) studeerde in 1986 af aan de Kunstacademie in 's-Hertogenbosch.

Nur wer die Sehnsucht kennt (Goethe - Weimar), 2016,
Geweven en borduursel, 60 x 45 cm

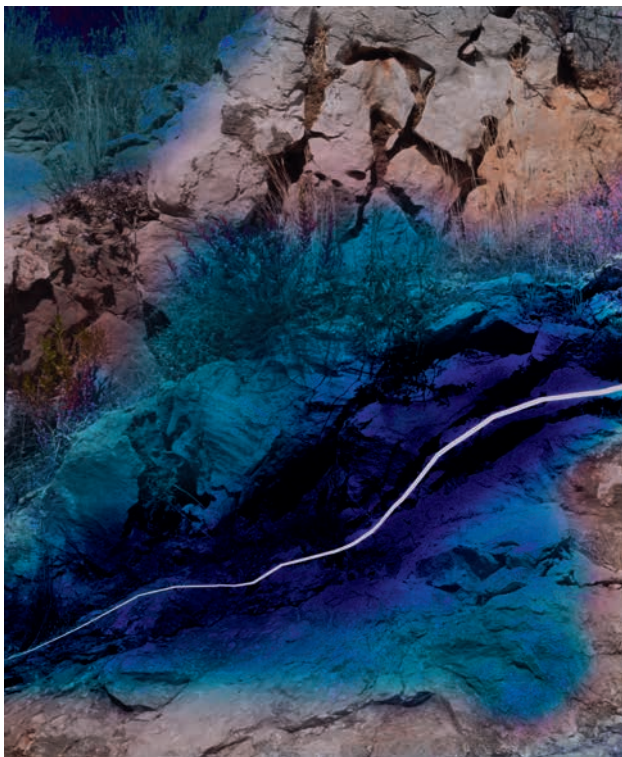
In alle Wipfeln ist Ruh (Goethe – Weimar), 2016,
Geweven en borduursel, 45 x 63 cm

Luyten is gefascineerd door het begrip tijd en wat de tijd doet met de mens en het (sterfelijke) lichaam. Ze volgde het sterfbed van haar moeder en ontwikkelde daarna het idee om portretten van honderdjarigen te maken. Het werden dubbelportretten, van vroeger en van nu. In 2018 had Luyten een tentoonstelling in de Kunstruimte van DNB waarin zij haar project *Levenswerk II* toonde. Hierin waren gomdrukken van de portretten te zien van kunstbemiddelaars en kwamen de bemiddelaars zelf aan het woord in een aantal gefilmde portretten.

Deze twee geweven werken van Luyten refereren aan de gedichten en het leven van Goethe. *Nur wer die Sehnsucht kennt*, een frase uit het gelijknamige gedicht van Goethe, verwijst naar het hof van Anna Amalia. Goethe verbleef aan haar hof en had een geheime relatie met een hofdame van Anna Amalia. In het werk *In alle Wipfeln ist Ruh* is in de verte de gedenktoren van voormalig concentratiekamp Buchenwald te zien. Eerder wandelde Goethe op deze plek en ontstond een aantal van zijn beroemde gedichten.

Douglas Mandry

28

Unseen Sights, Roc Surface II, 2018, Air brush op C-print op aluminium, 110 x 90 cm

Douglas Mandry (Geneve, Zwitserland, 1989) studeerde Visuele communicatie en fotografie aan de University of Art and Design te Lausanne. Hij rondde zijn studie af in 2013. In Amsterdam werd hij twee maal genomineerd voor de Paul Huf Award (2015 en 2016).

Kenmerkend voor de werkwijze van Mandry is het manipuleren en transformeren van beeldmateriaal. Hij gebruikt foto's uit het verleden die hij vervormt tot eigentijdse beelden. Zo voegt hij kleur en textuur toe aan zwart-witopnames, bewerkt hij negatieven en afdrukken met zout of water, en maakt hij gebruik van de air brush-techniek. Het werk van Mandry is een reactie op de digitalisering van de fotografie. Hij fotografeert analoog en bewerkt zijn foto's handmatig, bijvoorbeeld door te 'knippen en plakken' zoals in het werk van Dnb mooi te zien is. Zo creëert hij zijn eigen wereld én stelt hij vragen over onze perceptie van de echte wereld en die van de wereld die wij leren kennen via afbeeldingen.

Matthew Monahan

30

Triad/Triage, 2018, Acryl op aluminium, 170 x 122 cm

Matthew Monahan (Eureka, California (USA), 1972), studeerde af aan de Cooper Union School of Arts in New York in 1994 en deed een residency aan De Ateliers in Amsterdam van 1994 tot 1996.

Het werk van Monahan bestaat merendeel uit sculpturen en reliëfs waarin de menselijke figuur de hoofdrol speelt. Hij maakt ook werken op papier en schilderijen. Voorheen leken zijn figuren weggelopen uit de beeldtaal van de klassieken. In zijn recenter werk lijkt het modernisme een belangrijke inspiratiebron. Dit werk uit de collectie van DNB verraaft de invloed van de Italiaanse Futuristen uit het begin van de 20e eeuw. Zij waren geobsedeerd door de mogelijkheden van de technische vooruitgang. Het proces waarin dit werk tot stand is gekomen is zichtbaar: de kunstenaar bracht een dun laagje vinyl aan op een aluminium plaat, uit dat laagje sneed hij delen weg, vervolgens bewerkte hij de plaat met spuitverf in zwart-, wit- en grijs tinten.

Antonis Pittas

32

Abstand, 2018, Aluminium, verf en folie, 25 x 125 x 10,8 cm

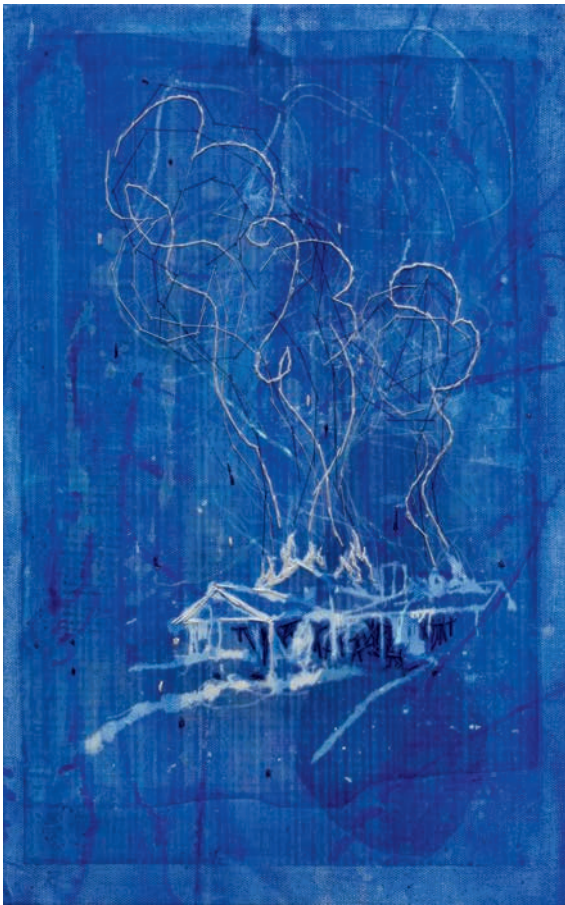
Antonis Pittas (Athene, Griekenland, 1973) studeerde aan de Kunstacademie in Athene (1999), het Piet Zwart Instituut in Rotterdam (2002) en het Sandberg Instituut in Amsterdam (2003).

Pittas observeert alles wat er gebeurt in de huidige tijd. Naast nieuwsberichten heeft hij grote interesse in stedelijke architectuur en publieke ruimtes, vaak in relatie tot de (kunst)geschiedenis. Elementen uit diverse media en talen worden door hem vertaald naar objecten.

Bij dit werk heeft Pittas zich verdiept in tegenstellingen. Zoals bij de begrippen binnen en buiten, begrippen waartussen een vorm van afstand bestaat. Het Duitse woord A B S T A N D heeft niet alleen spaties (afstand) tussen de letters, maar houdt ook als begrip een verwijdering in zich tussen het hier en het daar. Het wordt voor Pittas daarmee een woord dat onderliggende spanningen in de huidige maatschappij onderzoekt. Denk aan de sociale spanningen tussen diegenen die controleren en hen die worden gecontroleerd.

Michael Raedecker

34

demo (psywar), 2017, Acrylverf, laserprint pigment transfers en draad op doek, 45 x 30 cm

Michael Raedecker (Amsterdam, 1963) studeerde af als modeontwerper aan de Gerrit Rietveld Academie (1990), maar kwam erachter dat schilderen hem meer lag dan mode. Hij gooide het roer om en deed een residency aan de Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam (1993-1995). Daarna volgde hij een master aan het Goldsmiths College in Londen, waar hij sindsdien les geeft.

Raedecker gebruikt niet alleen verf, maar ook borduursels van wol, garen en stoffen. Zijn borduursels vormen vaak de onderlaag van zijn schilderijen, die daarmee een driedimensionale uitstraling krijgen. De borduursels zijn een toevoeging aan de traditionele manier van schilderen.

Een terugkerend thema in de schilderijen van Raedecker is het huis; de plek waar je jezelf kan zijn, je thuis. Hij toont de buitenkant, maar de vraag is wat er zich binnen afspeelt. Raedecker wil vanzelf sprekende onderwerpen – een landschap of stilleven – op een hedendaagse manier weergeven. Daarbij is de sfeer, de beladenheid het belangrijkste.

Fernando Sánchez Castillo

36

Triumph (Woman on Lion), 2018, Brons, 18,5 x 20 x 7 cm

Fernando Sánchez Castillo (Madrid, Spanje, 1970) studeerde onder andere Beeldende kunst aan de Universidad Complutense de Madrid en deed een reidency van twee jaar aan de Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam (2005-2006).

Sánchez Castillo stelt zich kritisch op ten aanzien van politieke en religieuze macht en de misbruik daarvan. Hij plaatst universele machtssymbolen in een ander perspectief om een nieuw bewustzijn te creëren. Dit werk verbeeldt de overwinning op de leeuw, een symbool van macht. Maar die macht laat zich niet zomaar verslaan. Terwijl de vrouw de staart triomfantelijk in de lucht houdt, staat de leeuw er nog steeds fier bij. Hij geeft zich niet zo snel gewonnen. Medewerkers van DNB die veertig jaar in dienst zijn, krijgen bij hun jubileum uit handen van de president van DNB een exemplaar uit de oplage van 40 stuks.

Daniela Schwabe

38

E, 2016, Olieverf en bladgoud op doek, 55 x 60 cm

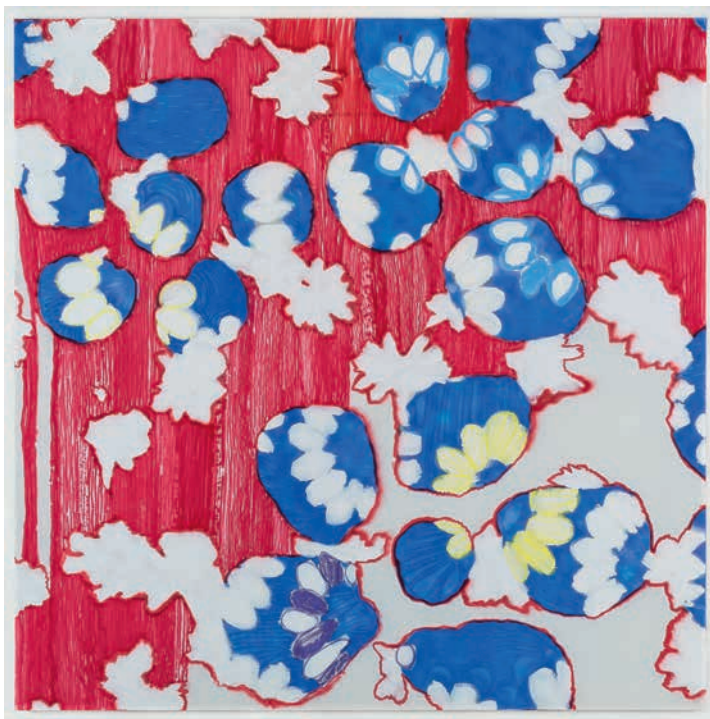
Daniela Schwabe (Winterswijk, 1984) studeerde aan de ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten in Arnhem. In 2009 rondde zij haar opleiding af. Schwabe debuteerde bij DNB in een expositie die door Berend Strik werd gecureerd naar aanleiding van zijn bezoek aan de goudkluis ter gelegenheid van het 200-jarig jubileum van De Nederlandsche Bank.

Schwabe speelt in haar werk met ongrijpbaarheid, herinnering en verdwijning. Het uitgangspunt is vaak een compositie van kleuren en lijnen die zij laag voor laag aanbrengt. Door nieuwe lagen verf aan te brengen verdwijnen eerdere composities en blijft voor haar de herinnering aan de oorspronkelijke opzet van het doek.

Schwabe werkt graag in series. Net als een eerdere aankoop van haar werk door de Kunstcommissie van DNB, maakt dit schilderij deel uit van de serie *Golden*. De titels van haar werken ontstaan door haar eigen associaties die zij met het schilderij heeft, andermans associaties of in welke periode het schilderij is gemaakt.

Daniel van Straalen

40

Who's who 3.2, 2018, Air brush, acrylverf en oliecrayon op doek,
140 x 140 cm

Daniel van Straalen (Woubrugge, 1987) studeerde aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag (2008-2012) en aan het Sandberg Instituut in Amsterdam (2012-2014).

Van Straalen bevraagt met dit werk het begrip authenticiteit in een wereld die wordt gedomineerd door het internet. Het is vaak niet duidelijk of beelden op het internet de realiteit zijn; wat is echt, wat is nep? En wie is de eigenaar van een beeld of kunstwerk als je dat kopieert of herinterpreteert? Op Instagram worden regelmatig willekeurige namen bij afbeeldingen van kunstwerken geplaatst die met elkaar worden vergeleken. In zijn werk verwijst hij naar werken van beroemde kunstenaars, zoals John Baldessari en Andy Warhol, zonder daarin te letterlijk te zijn.

Anouk van Zwieten

42

Z.t., 2018, Olieverf op doek, 40 x 35 cm

Anouk van Zwieten (Amsterdam, 1991) studeerde aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (2013-2017). Zij debuteerde bij DNB in de expositie Artspotting 2017, waar haar werk te zien was naast examenwerk van tien andere 'graduates' van kunstacademies in Nederland.

De schilderijen van Van Zwieten zijn de materiële neerslag van gebeurtenissen in haar dagelijks leven. Ze interpreteert deze gebeurtenissen op haar eigen manier. De beelden die zij vervolgens vervaardigt zijn intuïtief. Als ze begint te schilderen, dringen de vormen zich op en via snelle associaties en interpretaties worden nieuwe vormen gegenereerd. Sommige elementen – zoals eieren, sigaretten en blikjes – komen regelmatig terug in haar werk. Ze kiest deze bijna onbewust. Het is een manier om grip te krijgen op wat ze om zich heen ervaart. Maatschappelijke thema's spelen met name in haar meest recente schilderijen een rol.

DeNederlandscheBank

EUROSYSTEEM

De Nederlandsche Bank N.V.
Postbus 98, 1000 AB Amsterdam